

Absalom

Aşa cum Absalom l-a urmărit pe David,
Pe tatăl său a vrut să-l pună la pământ,
La fel și astăzi se ridică prin biserici,
Atîția "absalomi" frumoși, cu păru-n vînt.
Lor nu le pasă nici de mamă, nici de tată,
Și nici de frații care-n Domnul i-a-nvățat,
Ahitofel îi sfătuiește, le arată,
Cum să-i dezbine pe acei ne n-au vegheat

Cor:

David plîngea, David jelea,
Vai, cîți nu plîng și-acum!
Pe cei ce nu mai vin cu noi
Spre cer, pe-același drum.

El stă la ușa adunării și le spune,
Căci vrea să facă dezbinare între frați:
"Veniți cu mine și vom face lucruri bune,
În umilința lui David să nu mai stați."
Și Absalom a reușit să cucerească
O parte mare, foarte mare din popor,
Și după David a pornit să-l urmărească,
Și se părea că va ieși biruitor.

Dar bătălia fără milă se sfîrșește,
Căci Absalom într-un copac s-a agățat,
Și un viteaz cu-a lui săgeată îl lovește,
Și-atuncea David foarte rău s-a întristat.
Să ia aminte și să-nvețe frații care
Ca Absalom doresc să fie înălțați.
Veniți la Domnul, și să-I cerem toți iertare,
Și să trăim în pace cu ai noștri frați.

Voi "absalomi" cu pletele încîrligate,
O, voi aceia ce vă credeți mai frumoși,
Ahitofel vă-ndeamnă numai la păcate
Ca să-i dezbine pe aceia credincioși.

Amin